

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-2056/2022

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ines Božić, u pravnoj stvari tužitelja MINI-GLAVINA d.o.o. Prelog, V. Nazora 45, OIB: 00392949108, koga zastupa Marko Jaklin, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Porsche Versicherungs Aktiengesellschaft - Podružnica Zagreb – za osiguranje, Zagreb, Velimira Škorpika 21, OIB: 03432773181, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Bulić, odvjetnik u OD STEFANOVIĆ, KRVAVICA, BULIĆ I PLETIKOSA u Zagrebu, radi isplate, zaključio je glavnu raspravu 24. studenog 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, te donio i objavio presudu 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 18.937,73 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 15. ožujka 2021. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 2.500,00 EUR, sa zateznim kamatama tekućim od 12. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se u preostalom dijelu koji iznosi 88,60 EUR sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka kao neosnovan.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe sadržana u podnesku od 12. kolovoza 2025.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 14. ožujka 2021. u prometnoj nesreći, koja se dogodila na autocesti A6 (Općina Ravna Gora), oštećeno je osobno vozilo reg. ozn. ČK 182-HU u vlasništvu tužitelja. Do nesreće je došlo na način da je Miroslav Glavina upravljajući gore navedenim vozilom, uslijed naleta na zaleđeni dio kolnika, udario u zaštitnu ogradu. Vozilo tužitelja je u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika po polici kasko osiguranja br. 00004808. Tužitelju je u predmetnoj nesreći oštećeno vozilo marke AUDI A6, reg. ozn. ČK 182-HU, na kojem je nastala totalna šteta. Tužitelj je nakon predmetne prometne nesreće prodao spašene dijelove za iznos od 28.500,00 kn te u ovom postupku potražuje na ime štete na vozilu iznos od 98.500,00 kn. Tužitelj se u mirnom postupku obratio tuženiku odštetnim zahtjevom, koji je isti otklonio.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije. U trenutku nastanka prometne nesreće tužitelj je kao ugovaratelj osiguranja sklopio Policu osiguranja automobilskog kaska br. 00004808, za osiguranika društvo PORSCHE LEASING d.o.o., Poslovnica Čakovec, Obrtnička ulica 3, Čakovec. S obzirom na sadržaj ugovora o osiguranju pravo tužitelja na isplatu ne proizlazi iz zaključene police zbog toga što tužitelj nije osiguranik police osiguranja. Štoviše, tužitelj nije bio niti vlasnik osiguranog vozila, već je to bio osiguranik. Odredbom čl. 929. Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu: ZOO) proizlazi da u slučaju osiguranja za tuđi račun ili za račun koga se tiče (a upravo se radi o takvom slučaju), obvezu plaćanja premije i ostale obveze iz ugovora dužan je ispuniti ugovaratelj osiguranja, ali on ne može ostvariti prava iz osiguranja, čak i kad drži policu, bez pristanka osobe čiji je interes osiguran i kojoj ona pripadaju. Nesporno je da je tužitelj dana 17. ožujka 2022. podmirio svoje obveze prema vlasniku vozila te stekao vlasništvo nad osiguranim vozilom, no na tužitelja nisu prenesena prava prijašnjeg vlasnika vozila odnosno osiguranika. Tuženik ističe kako osiguranik, odnosno tadašnji vlasnik vozila nije ugovorom o ustupu prenio svoje potraživanje na tužitelja niti na sadašnjeg vlasnika vozila, stoga isti nikako nije aktivno legitimiran za podnošenje predmetne tužbe. Ispunjenje ugovora u smislu isplate po polici mogao je i može zahtijevati jedino osiguranik, a to je PORSCHE LEASING d.o.o., Poslovnica Čakovec, Obrtnička ulica 3, Čakovec i njegov punomoćnik koji može biti samo osoba koja je u vrijeme nastanka osiguranog slučaja imala taj status, a ne može ga steći kasnije jer je nastankom osiguranog slučaja ugovor o osiguranju prestao. Odredbom čl. 16. st. 6. Općih uvjeta koji su sastavni dio police kasko osiguranja koje je tužitelj sklopio s tuženikom određeno je da ugovor o osiguranju prestaje promjenom prava vlasništva vozila, u slučaju totalne štete ili nestanka vozila. Navedeno potvrđuju i stavovi sadržani u presudama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Rev 2178/1995-2, Županijskog suda u Splitu, posl. br. Gž 1183/2017-4, Županijskog suda u Puli-Pola, posl. br. Gž 442/2020-2, Županijskog suda u Dubrovniku, posl. br. Gž 707/2019-2, Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Gž 6869/2015-2 te Županijskog suda u Varaždinu, posl. br. Gž 691/2017-2. Dodatno, dokumentacija koja je izdana nakon nastanka prometne nesreće, odnosno u vezi s izvidom štete glasila je na osiguranika, a ne na tužitelja. Iz svega navedenog jasno proizlazi kako tužitelj nema aktivnu legitimaciju niti pravni interes

za podnošenje ove tužbe. Usprkos istaknutom prigovoru, tuženik se opreza radi očituje na tužbu te u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik ističe kako je nesporno da je s tužiteljem kao ugovarateljem osiguranja sklopio Policu osiguranja automobilskog kaska br. 00004808, za osiguranika društvo PORSCHE LEASING d.o.o., Poslovnica Čakovec, Obrtnička ulica 3, Čakovec, da je na vozilu marke Audi A6, reg.oz. ČK182HU, (dalje: vozilo), dana 14.03.2021.g. nastupila šteta te da je istu otklonio. Međutim, tuženik spori navode tužitelja iz kojih proizlazi njegova obveza za isplatom, te okolnosti nastanka prometne nesreće. Tuženik prvenstveno ističe kako se u konkretnom slučaju radi o neosiguranom riziku. Naime, ugovorne strane su jasno ugovorile slučajeve u kojima pokriva kroz osiguranje ne postoji i tuženik nema obvezu pokriti štete na osiguranim predmetima temeljem isključenih rizika. Tuženik ističe kako su člankom 5. stavak 1. točka 6. Općih uvjeta tuženika za osiguranje o automobilskog kaska (dalje: Opći uvjeti) ugovoreni neosigurani rizici. Odredbom čl. 5. st. 1. t. 6. Općih uvjeta posebno je određeno kako Osiguranje ne pokriva štetu na osiguranim predmetima temeljem rizika koje ne određuju ovi uvjeti, a posebno ne pokriva štetu koja nastaje kao posljedica radnji kršenja zakonskih propisa (npr. o odgovarajućoj opremi vozila). Dakle, Općim uvjetima koji čine sastavni dio Ugovora o osiguranju - polica osiguranja od automobilskog kaska br. 00004808, izričito je propisano da osiguranje ne pokriva štetu koja nastane kao posljedica radnji kršenja zakonskih propisa. Također tuženik navodi kako je člankom 1. Odluke o obveznoj uporabi zimske opreme na zimskim dionicama javnih cesta u Republici Hrvatskoj (NN br. 121/2020, dalje u tekstu Odluka) propisana obvezna uporaba zimske opreme na zimskim dionicama javnih cesta u Republici Hrvatskoj i to u razdoblju od 15. studenoga tekuće godine do 15. travnja iduće godine. U članku 2. je kao zimska dionica označena i autocesta A6 na kojoj se dogodila prometna nesreća. Iz zapisnika o očevidu jasno i nedvojbeno proizlazi kako se nesreća dogodila 14.03.2021. godine, dakle u trenutku kada je zakonskim propisom još uvijek određena obvezna uporaba zimske opreme na dionici autoceste kojom je vozio vozač predmetnog vozila u trenutku nastanka nesreće. Slijedom navedenog, tužitelj je tada morao imati propisanu zimsku opremu (zimske pneumatike ili lance). Nadalje, tužitelj je bio dužan brzinu kretanja vozila prilagoditi osobinama i stanju ceste kojom se kreće te vidljivosti, preglednosti, atmosferskim prilikama. Policijska uprava Primorsko-goranska, Policijska postaja Delnice, po nastanku štetnog događaja izvršila je Očevid na licu mjesta, fotografirala je mjesto događaja te izradila situacijski plan. Iz Potvrde PP Delnice, KLASA: 211-04/21-P/6103, URBROJ: 511-09-29/06-P-21-2/2021 od dana 18.03.2021. godine nedvojbeno proizlazi da je vozaču Miroslavu Glavini izdana Obavijest o počinjenom prekršaju poradi počinjenja prekršaja iz čl. 51. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (dalje u tekstu: ZSPC), kažnjivo po čl. 51. st. 5. ZSPC-a, a u svezi članka 293. st. 1. te Obavijest o počinjenom prekršaju poradi počinjenja prekršaja iz čl. 193. st. 3. ZSPC-a, kažnjivo po članku 193. st. 6. ZSPC-a. Odredbom čl. 51. st. 1. ZSPC-a određeno je: „*Vozač je dužan brzinu kretanja vozila prilagoditi osobinama i stanju ceste, odnosno druge površine kojom se kreće te vidljivosti, preglednosti, atmosferskim prilikama, stanju vozila i tereta, kao i gustoći prometa tako da vozilo može pravodobno zaustaviti pred svakom zaprekom koju, u konkretnim uvjetima, može predvidjeti, odnosno da može*

pravodobno postupiti prema prometnom pravilu ili znaku.“ Dakle, policija je temeljem izvršenog Očevida utvrdila da vozač u trenutku nastanka prometne nesreće nije prilagodio brzinu kretanja vozila osobinama i stanju ceste. Nadalje, odredbom čl. 193. st. 1. ZSPC-a određeno je da su *zimski uvjeti na cesti takvi uvjeti kada je kolnik prekriven snijegom ili kada je na kolniku poledica*. Dodatno, sukladno odredbi iz st. 3. istog članka određeno je da *ministar nadležan za poslove prometa može u određeno vrijeme i na određenoj cesti ili dijelu ceste propisati obvezno posjedovanje zimske opreme, za pojedine vrste i kategorije vozila, bez obzira postoje li na tim cestama zimski uvjeti*. Dakle, policija je temeljem izvršenog Očevida utvrdila da vozilo nema odgovarajuću zimsku opremu koja je bila obvezna u vrijeme nastanka prometne nesreće. Iz fotografija s mjesta nesreće jasno proizlazi da su u vrijeme prometne nesreće bili iznimno otežani uvjeti na cesti odnosno cesta je u cijelosti bila prekrivena snijegom, snijeg je kontinuirano padao te je vidljivost bila loša, a kojim uvjetima tužitelj nije prilagodio svoje kretanje po cesti. Slijedom svega navedenog do prometne nezgode je nedvojbeno došlo radi toga što vozač na vozilu nije imao odgovarajuću zimsku opremu dok su na cesti bili proglašeni zimski uvjeti i jer vozač nije prilagodio brzinu kretanja vozila uvjetima na cesti. Imajući na umu navedeno, jasno je kako ne postoji niti ugovorna niti zakonska obveza tuženika za naknadom štete. U odnosu na dokazne prijedloge tužitelja, tužitelj u točki II. tužbe kao dokaze predlaže, među ostalim, pribavu predmeta Porsche leasing d.o.o. po ugovoru br. 108037. Tuženik ističe kako je iz navedenog dokaznog prijedloga nejasno što tužitelj pokušava pribaviti te ničime ne dokazuje kako je navedeno pokušao pribaviti izvan ovog sudskog postupka te kakvu dokaznu ulogu navedeno ima u ovome postupku. Tužitelj je s društvom Porsche leasing d.o.o. imao sklopljen Ugovor o financijskom leasingu br. 108037, no nejasno je kakav bi to predmet navedeno društvo vodilo niti u kakvom je odnosu s predmetnim postupkom ili ugovorom o osiguranju automobilske kasko br. 00004808, koji je tužitelj sklopio s ovdje tuženikom. Slijedom navedenog, tuženik se protivi tako navedenom dokaznom prijedlogu. Tuženik u cijelosti osporava visinu isplate koju tužitelj potražuje u petitu tužbe. Uopće je nejasno na koji je točan način tužitelj došao do tog izračuna i zašto uopće smatra da bi mu tuženik trebao navedeni iznos isplatiti. Tuženik osporava eventualnu namjeru tužitelja za uređenjem tužbenog zahtjeva naknadno, budući da je tužitelj imao svu potrebnu dokumentaciju na temelju koje je postavio tužbeni zahtjev. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan te naložiti tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude pa do isplate.

3. U podnesku od 28. travnja 2023. tužitelj se očitovao na navode iz odgovora na tužbi, navodeći kako tuženik neosnovano ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja. Naime, Općim uvjetima za zaključenje ugovora o financijskom leasingu Porsche leasing d.o.o. (dalje u tekstu: Opći uvjeti PL), koje tužitelj dostavlja u privitku, proizlazi kako u slučaju totalne štete na objektu leasinga (što je slučaj u rubriciranom postupku) dolazi do raskida ugovora o leasingu (članak 14.4). Nadalje, iz Općih uvjeta PL je također razvidno da u slučaju da totalna šteta ne bi bila potpuno nadoknađena od strane osiguratelja (što je također slučaj u

rubriciranom postupku) Porsche leasing d.o.o. je ovlašten od primatelja leasinga (ovdje tužitelja) potraživati naknadu cjelokupne štete ako bi osiguratelj (ovdje tuženik) odbio njegov odštetni zahtjev (čl. 14.5). Naime, budući da je tuženik u mirnom postupku odbio tužitelju kao korisniku leasinga, odnosno Porsche leasingu d.o.o. kao vlasniku vozila, isplatiti iznos cjelokupne štete, to je Porsche leasing d.o.o. navedenu štetu naplatio direktno od tužitelja sukladno gore navedenim odredbama Općih uvjeta PL. Tužitelj u svezi s svime gore navedenim ukazuje na odredbu čl. 91. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, dalje u tekstu: ZOO) prema kojem ukoliko obvezu ispuni osoba koja ima neki pravni interes u tome, samim ispunjenjem obveze na nju prelazi vjerovnikova tražbina sa svim sporednim pravima. Budući da je tužitelj bio dužan podmiriti svu štetu koja je nastala Porsche leasingu d.o.o. iz razloga što tuženik kao osiguratelj nije ispunio svoju obvezu isplate naknade štete, samim činom podmirenja navedene obveze na istoga je po sili zakona prešla tražbina Porsche leasing d.o.o. prema tuženiku. Ujedno se napominje da je tužitelj, samim činom podmirenja sve nastale štete Porschea leasingu d.o.o., postao vlasnikom vozila zbog čijeg oštećenja je predmetni postupak pokrenut (također sukladno odredbama Općih uvjeta PL-a i samog Ugovora o financijskom leasingu), pri čemu se ukazuje i na Opće uvjete za osiguranje automobilske kasko tuženika (dalje u tekstu: Opći uvjeti tuženika), dostavljeni uz odgovor na tužbu, prema kojim je u čl. 20. st. 4. decidirano navedeno da prilikom isteka ugovora o leasing i prijenosa vlasništva vozila na primatelja leasinga, sva prava davatelja leasinga se prenose na primatelja leasinga. Slijedom navedenog, razvidno je da su samom činjenicom podmirenja nastale štete Porschea leasingu d.o.o. od strane tužitelja, po sili zakona na istoga prešla sva prava iz kasko osiguranja prijašnjeg vlasnika Porsche leasinga d.o.o. Upravo u prilog svemu navedenom je tužitelj u svojoj tužbi predložio da se od Porschea leasing d.o.o. pribavi cjelokupni predmet vođen po Ugovoru o financijskom leasingu br. 108037. Podredno, a opreza radi, tužitelj ističe kako će po potrebi u kraćem roku dostaviti i suglasnost Porschea leasing d.o.o., ukoliko bi naslovni sud smatrao isto potrebnim. Nadalje, tužitelj ističe kako tuženik neosnovano osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Netočan i neosnovan je navod tuženika kako bi se u konkretnom slučaju radilo o neosiguranom riziku. Prvenstveno se ističe kako se u konkretnoj situaciji radilo o prometnoj nesreći (razvidno iz Potvrde PP Delnice), koja prometna nesreća se u Općim uvjetima kasko osiguranja tuženika u članku 3. stavak 1. navodi kao osigurani rizik. Nadalje se ističe kako u konkretnoj situaciji nema mjesta primjeni članka 5. stavak 1. točke 6. Općih uvjeta tuženika iz razloga što u trenutku prometne nesreće vozilo tužitelja nije bilo tehnički neispravno. Naime, nesporno je da su u trenutku prometne nezgode na snazi bili zimski uvjeti na cesti. Sukladno čl. 193. st. 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama za vrijeme zimskih uvjeta na cestama zabranjuje se promet motornim vozilima koja nemaju propisanu zimsku opremu i teretnim automobilima s priključnim vozilom. Nadalje, Odlukom o obveznoj uporabi zimske opreme na zimskim dionicama javnih cesta u Republici Hrvatskoj (NN 121/2020) je u čl. IV propisano da pod zimskom opremom motornih vozila čija najveća dopuštena masa nije veća od 3,50 tona, sukladno posebnom propisu, podrazumijevaju se zimske gume (M+S) na svim kotačima ili ljetne gume s najmanjom dubinom profila od 4 mm i s lancima za snijeg pripravnim za

postavljanje na pogonske kotače. Budući da je tužitelj u trenutku prometne nezgode na predmetnom motornom vozilu imao odgovarajuće zimske gume (M+S) marke Continental na svim kotačima, to je u cijelosti ispunjavao zakonskim i podzakonskim uvjetima za promet kolnikom u zimskim uvjetima. Međutim, vozaču vozila u vlasništvu tužitelja je neposredno nakon prometne nezgode od strane policijskih djelatnika PP Delnice uručena obavijesti o počinjem prekršaju iz koje bi proizlazilo kako su na zadnjim guma na vozilu tužitelja dubine profila iznosile samo 3 mm. Takvim su postupanjem djelatnici PP Delnice pogrešno primijenili zakonske odredbe, budući da se pravilo od 4mm dubine profila guma odnosi samo na ljetne gume u zimskim uvjetima, ali ne i na zimske gume, a što je razvidno iz gore citirane Odluke o obveznoj uporabi zimske opreme na zimskim dionicama javnih cesta u Republici Hrvatskoj. S druge strane, ističe se kako je minimalna dubina profila zimskih guma, propisana Pravilnikom o tehničkim uvjetima vozila u prometu na cestama (NN 85/16, 24/17, 70/19, 60/20) koji u čl. 72. st. 4. propisuje da dubina utora pneumatika po gaznoj površini mora biti viša od tvornički dopuštene dubine označene TWI oznakama, odnosno ako iste ne postoje najmanja dopuštena dubina je 1,60 mm. Slijedom navedenog, razvidno je kako je u trenutku prometne nezgode, vozilo tužitelja udovoljavalo svim propisanim tehničkim uvjetima za vožnju u zimskim uvjetima, a tome u prilog dostavljaju se i fotografije s točnom izmjerom dubine profila gume iz kojih je između ostalog razvidno kako je dubina promjera istih veća i od propisanih 4 mm za ljetne gume. Na navedenu okolnost predlaže se saslušanje svjedoka Miroslava Glavine (na adresi tužitelja), pribava cjelokupnog spisa PP Delnice, po potrebi saslušanje policijskih djelatnika koji su provodili očevid te provođenje prometnog vještačenja na okolnost vrsta korištenih guma (zimskih ili ljetnih). Tuženik neosnovano osporava visinu štete na vozilu ne navodeći uopće razloge za isto. Na okolnost visine štete na vozilu tužitelj predlaže pribaviti štetovni spis tuženika br. 2020/0001764 te provesti prometno vještačenje.

4. U podnesku od 13. lipnja 2024. tuženik ističe kako u Općim uvjetima PL-a ne postoji odredba čl. 20. st. 4. niti je u konkretnom slučaju došlo do isteka ugovornog odnosa. Upravo tužitelj ranije navodi kako u slučaju totalne štete na objektu leasinga dolazi do raskida ugovora o leasingu, a što nije isti način prestanka ugovornog odnosa kao što je istek ugovora o leasingu. Naime, u slučaju totalne štete na objektu leasinga, sukladno čl. 14.3. Općih uvjeta PL-a, dolazi do raskida ugovora o leasingu. Odredbom čl. 23. st. 1. Općih uvjeta PL-a propisano je da u slučaju raskida Ugovora, primatelj leasinga obavezan je objekt leasinga sa svim pripadnostima bez odgode vratiti PL-u u neposredni posjed i to u mjestu i u vrijeme koje određuje PL. Odredbom čl. 26. st. 1. Općih uvjeta PL-a propisana je mogućnost kupnje objekta leasinga i to pod uvjetom da je prethodno u cjelini i u roku podmirio sve tražbine PL-a iz Ugovora i u vezi s Ugovorom. Dakle, tužitelj je bio dužan prethodno podmiriti sve obveze koje je imao prema davatelju leasinga, a kako bi stekao vlasništvo predmetnog vozila. Između ostalog, sukladno čl. 14. st. 4. Općih uvjeta PL-a, primatelj leasinga bio je dužan podmiriti nastalu štetu davatelju leasinga u slučaju kad bi osiguratelj u cijelosti odbio odštetni zahtjev. Dakle, u konkretnom slučaju nije došlo do isteka ugovornog odnosa, već do raskida te na tužitelja nisu prenesena sva prava prijašnjeg vlasnika. Tuženik osporava navode tužitelja da činjenica da je podmirio štetu Porsche leasingu d.o.o.

na njega prešla sva prava iz kasko osiguranja. Osoba kojoj pripadaju prava iz osiguranja je osiguranik, što je u konkretnom slučaju nesporno trgovačko društvo PORSCHE LEASING d.o.o. Odredbom čl. 929. Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu: ZOO) proizlazi da u slučaju osiguranja za tuđi račun ili za račun koga se tiče, što je u ovom slučaju trgovačko društvo PORSCHE LEASING d.o.o., obvezu plaćanja premije i ostale obveze iz ugovora dužan je ispuniti ugovaratelj osiguranja, ali on ne može ostvariti prava iz osiguranja, čak i kad drži policu, bez pristanka osobe čiji je interes osiguran i kojoj ona pripadaju, a ta je osoba trgovačko društvo PORSCHE LEASING d.o.o.. Tuženik ističe kako osiguranik, odnosno tadašnji vlasnik vozila nije ugovorom o ustupu prenio svoje potraživanje na tužitelja niti na sadašnjeg vlasnika vozila, stoga isti nikako nije aktivno legitimiran za podnošenje predmetne tužbe. Tuženik ponovno ističe kako je nastankom osiguranog slučaja ugovor o osiguranju prestao. Odredbom čl. 16. st. 6. Općih uvjeta koji su sastavni dio police kasko osiguranja koje je tužitelj sklopio s tuženikom određeno je da ugovor o osiguranju prestaje promjenom prava vlasništva vozila, u slučaju totalne štete ili nestanka vozila. Tuženik također osporava primjenu čl. 91. ZOO-a, budući da tužitelj nije imao pravni interes ispuniti tražbinu vjerovnika, već je to bila njegova ugovorna obveza sukladno ugovoru o financijskom leasingu koju je sklopio s osiguranikom, a koji nesporno nije ustupio tužitelju svoja eventualna potraživanja. Slijedom navedenog, jasno proizlazi kako tužitelj nema aktivnu legitimaciju niti pravni interes za podnošenje ove tužbe.

5. U dokaznom postupku sud je pročitao isprave: Potvrdu MUP-a (str. 5. – 6. spisa), Potvrdu o podmirenju obveza (str. 7. spisa), presliku prometne dozvole (str. 8. – 9. spisa), Izvid štete (str. 10. – 11. spisa), odgovor na odštetni zahtjev (str. 12. spisa), račun (str. 13. spisa), polica kasko osiguranja (str. 25. – 26. spisa), opći uvjeti osiguranja (str. 27. – 32. spisa), izvid štete (str. 33. – 34. spisa), situacijski plan (str. 55. spisa), preslike fotografije (str. 56. – 66. spisa), Opći uvjeti PL-a za zaključenje ugovora o financijskom leasingu (str. 74. – 83. spisa), presliku fotografije (str. 84. – 86. te str. 99. – 120. spisa), ugovor o ustupanju potraživanja od 13.11.2023. (str. 94. – 95. spisa). Sud je pribavio spis MUP-a klasa: 211-04/21-P/6103, te je saslušao zakonskog zastupnika tužitelja na okolnost štetnog događaja i proveo prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku dipl.ing. strojarstva Nevenu Erešu iz EREŠ VJEŠTAČENJA d.o.o., Zagreb, na okolnost visine štete na motornom vozilu reg. oznake ČK-182HU i na okolnost jesu li u trenutku štetnog događaja na vozilu bili postavljeni zimski ili ljetni pneumatici, odnosno jesu li takvi pneumatici udovoljavali tehničkim uvjetima.

6. Sud nije proveo dokaz čitanjem isprava na str. 183. – 189. spisa) jer je takve isprave tuženik dostavio nakon zaključenja prethodnog postupka.

Sud nije po tužiteljevom prijedlogu pribavio spis treće osobe Porsche leasinga d.o.o. br. 2020/0001764 jer je tužitelj u spis dostavio potvrdu na str. 7. spisa o podmirenju obveza iz koje je razvidna pravna osnova plaćanja, kao i ugovor o ustupanju potraživanja od 13. studenog 2023. iz kojeg je razvidno kada je i u kojem iznosu ustupljeno potraživanje, a upravo je radi toga tužitelj i predlagao

provođenje tog dokaznog prijedloga. Stoga pribavljanje predloženog spisa prema stajalištu ovoga suda nije bilo potrebno.

Sud nije po tužiteljevom prijedlogu pribavio štetovni spis tužitelja br. 2020/0001764 jer je tuženik dostavio u spis odgovor na odštetni zahtjev kao i fotografije izvida štete, dok je na okolnost visine štete provedeno prometno vještačenje, a stranke su sukladno odredbi čl. 259. st. 2. ZPP-a dostaviti vještaku sve isprave potrebne za provođenje vještačenja, što je i navedeno u točki III. izreke rješenja ovoga suda od 6. ožujka 2025., pri čemu stranke u tom dijelu nisu prigovarale da bi vještak sačinio nalaz ne postupajući pritom po rješenju ovoga suda kojim je određeno vještačenje.

7. Sud nije proveo dokazni prijedlog saslušanjem policijskih službenika Arsena Cetinskog i Kristine Marjanović na okolnost je li tužitelj koristio zimsku opremu u trenutku štetnog događaja jer je na tu okolnost provedeno prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku od strane stručne osobe, a prema ocjeni ovoga suda provođenje tih dokaznih prijedloga nije bilo potrebno. Osim toga, sud je više puta odredio saslušanje svjedoka Kristine Marjanović (ročište od 6.3.2025. i 12.5.2026.), koja je dopisom od 4.2.2025. obavijestila sud kako nije u mogućnosti doći na raspravu radi trudnoće, dok se drugi puta nije spojila na link za pristup ročištu on line. Nadalje, MUP je dopisom od 5.2.2026. obavijestio sud kako svjedok Arsen Cetinski neće moći doći na ročište zakazano za 5.3.2026. jer se nalazi u mirovini, dok je za ročište zakazano za 12.5.2026. obavijestio telefonskim putem sud kako nije u mogućnosti pristupiti na ročište zbog bolesti, pa se prema ocjeni ovoga suda takvi dokazni prijedlozi nisu mogli provesti, a imajući u vidu očitovanje pun. tuženika na ročištu održanom 12.5.2026. kako ne zahtjeva prisilno dovodenje uredno pozvanih svjedoka.

8. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza pojedinačno u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 88/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), sud je zaključio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Tužitelj je nakon provedenog vještačenja na okolnost visine štete, podneskom od 12. kolovoza 2025. povisio tužbeni zahtjev sa iznosa od 13.073,20 EUR na iznos od 18.937,73 EUR, a kojoj preinaci se tuženik protivio. Odredbom čl. 190. st. 3. ZPP je propisano da i kad se tuženik protivi preinaci tužbe sud može dopustiti preinaku ako smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama. Dakle, osnovno je pravilo da tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu, a samo iznimno tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što proizlazi iz odredbe čl. 190. st. 2. ZPP-a (isto tako i VSRH u oduci posl.br. Rev-774/2024 od 2. listopada 2024.). Ovaj sud je ocijenio da je za rješenje konačnog odnosa između stranaka svrsishodno dopustiti preinaku tužbe, a s obzirom na to da je na okolnost visine štete

provedeno prometno vještačenje pa tužitelj nije mogao bez svoje krivnje preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka. Stoga je odlučeno kao u izreci rješenja.

10. Predmet ovoga spora je zahtjev za isplatu osigurnine u iznosu od 18.937,73 EUR na ime štete na motornom vozilu marke AUDI A6, reg. oznake ČK-182HU, po polici kasko osiguranja br. 0004808.

11. Između stranka nije sporno da je 14. ožujka 2021. došlo do prometne nesreće na autocesti A6 (Općina Ravna Gora) u kojoj je oštećeno motorno vozilo marke AUDI A6, reg. oznake ČK-182HU, a što proizlazi i iz Potvrde MUP-a na str. 5. – 7. spisa. Nije sporno niti da je tim vozilom u trenutku nesreće upravljao Miroslav Glavina, koji je aloktestiran te je pri tome utvrđena koncentracija alkohola od 0,00 g/kg, te da je motorno vozilo tada (u trenutku štetnog događaja) bilo u vlasništvu Porsche leasinga d.o.o. (davatelja leasinga). Tuženik nije osporio da je na motornom vozilu nastupila totalna šteta i da je tužitelj platio kaznu po prekršajnom nalogu dana 17. ožujka 2021. (što proizlazi i iz potvrde na str. 151. spisa). Nije sporno niti da su u trenutku štetnog događaja bili zimski uvjeti na cestama.

12. Između stranaka je sporna aktivna legitimacija, sporno je je li do štetnog događaja došlo nastupom neosiguranog rizika te visina štete.

13. Nisu osnovani tuženikovi navodi da je do štetnog događaja došlo nastupom neosiguranog rizika u smislu odredbe čl. 5. st. 1. t. 6. Općih uvjeta osiguranja kojima je određeno da osiguranje ne pokriva štetu koja nastaje kao posljedica radnji kršenja zakonskih propisa (npr. neodgovarajuća oprema vozila). Tuženik, naime, navodi da je do tužitelj u trenutku štetnog događaja nije imao propisanu zimsku opremu (zimске pneumatike ili lance) te da je bio dužan, a propustio je, brzinu kretanja prilagoditi osobinama i stanju ceste kojom se kreće te vidljivosti, preglednosti i atmosferskim prilikama.

14. Odredbom čl. 5. st. 1. t. 6. Općih uvjeta osiguranja, na koju se tuženik poziva, je određeno da osiguranje ne pokriva štetu koja nastaje kao posljedica radnji kršenja zakonskih propisa (npr. o registraciji vozila, tehničkoj ispravnosti vozila, o odgovarajućoj opremi vozila, itd.) te propisa tehničkog iskorištavanja osiguranog predmeta i zaštitnih mjera.

15. Nije sporno da je vozaču Miroslavu Glavini izdana Obavijest o počinjenom prekršaju iz čl. 51. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, kojom je popisano da je vozač dužan brzinu kretanja vozila prilagoditi osobinama i stanju ceste, odnosno druge površine kojom se kreće te vidljivosti, preglednosti, atmosferskim prilikama, stanju ceste i tereta, kao i gustoći prometa tako da vozilo može pravodobno zaustaviti pred svakom zaprekom koju, u konkretnim uvjetima, može predvidjeti, odnosno da može pravodobno postupiti prema prometnom pravilu ili znaku, te Obavijest o počinjenom prekršaju iz čl. 193. st. 3. ZSPC-a zbog neposjedovanja propisane zimske opreme.

16. Iz Zapisnika o očevidu (str. 123. – 124. spisa) proizlazi stanje kolnika – snijeg, a ograničenje brzine 60 km/h, vidljivost – dan, i da je oštećeno vozilo: prednji branik, prednji desni blatobran, prednji desni pneumatik, prednje desno svjetlo za maglu. Mjesto udara vozila je u betonsku zaštitnu ogradu van južnog ruba kolnika, dok je vozaču Miroslavu Glavini izdana Obavijest o počinjenom prekršaju iz čl. 51. st. 1. i čl. 193. st. 3. ZSPC-a. Iz dopisa MUP-a na str. 151. spisa proizlazi da je kazna temeljem izdanih Obavijesti plaćena 17. ožujka 2021.

17. Iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja proizlazi da je pri vraćanju s poslovnog puta kod mjesta Podvugleš došlo do proklizavanja auta te je auto otklizao u ogradu. Do nesreće je došlo u ožujku, bila je susnežica, cesta je djelomično bila zaleđena, dok je auto ima sve četiri zimske gume Continantal M+S, koje su bile stavljene u mjesecu studenom. Navodi da je dobio kaznu, i da policijski službenici prilikom očevida nisu mjerili dubinu profila guma.

18. Sud je prihvatio iskaz zakonskog zastupnika tužitelja u dijelu navoda o dinamici štetnog događaja i uvjetima na cesti, kao i vrsti pneumatika, jer je u skladu s dokumentacijom u spisu, osobito Zapisnikom MUP-a na str. 123. – 124. spisa iz kojeg proizlazi da je vozilo bilo opremljeno markom pneumatika CONTINETAL, dimenzija pneumatika 225/55 R17, stanje pneumatika DOBRO. Naime, iz Zapisnika koji je javna isprava proizlazi koja je dimenzija pneumatika, dok iz prekršajnog naloga proizlazi koja je dubina (3mm). Međutim, kako je tužitelj platio prekršajnu kaznu po nalogu, a upravo je u tom nalogu na str. 132. spisa navedeno da je dubina zadnjih guma 3 mm, to je nelogično da policijski službenici pri izricanju prekršajne kazne nisu mjerili dubinu gume, slijedom čega sud u tom dijelu nije prihvatio iskaz zakonskog zastupnika tužitelja, sve imajući u vidu činjenicu da je tužitelj platio kaznu po izrečenom nalogu.

19. Međutim, i zapisnik i Obavijest o izrečenom prekršajnom nalogu predstavljaju javne isprave u smislu odredbe čl. 230. st. 3. ZPP-a pa je u parničnom postupku dopušteno dokazivati da su u tim ispravama neistinito utvrđene činjenice, pa tako i činjenica dubine profila guma (pneumatika). Stoga je sud na okolnost koje je gume (pneumatike) tužitelj imao na osiguranom vozilu, proveo vještačenje po stručnoj osobi (stalnom sudskom vještaku). Neovisno o tome što je vozač vozila kažnjen zbog prekršaja iz čl. 193. st. 3. ZSPC-a i što iz Izvješća o počinjenom prekršaju MUP-a na str. 132. spisa proizlazi da je izvršenim nadzorom utvrđeno kako zadnje gume imaju dubinu 3 mm, radi se o javnoj ispravi u smislu odredbe čl. 230. st. 1. ZPP-a koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje. Međutim, sukladno čl. 230. st. 3. ZPP-a dopušteno je dokazivati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice, pa je sud na tužiteljev prijedlog proveo prometno vještačenje na okolnost je li predmetno vozilo u trenutku štetnog događaja bilo opremljeno zimskom pneumaticima (te na okolnost visine štete).

20. Iz nalaza prometnog vještaka proizlazi da se na listovima 99.-120. spisa nalaze fotografije oštećenog vozila tužitelja, koje su snimljene prilikom izvida štete. Iz navedenih fotografija te izgleda i oblika snimljenih guma vještak utvrđuje da je u trenutku štetnog događaja vozilo tužitelja bilo opremljeno zimskim gumama marke

CONTINENTAL. Na listovima 122-124 spisa nalazi se Zapisnik o očevidu policije iz kojega je moguće zaključiti da je u trenutku štetnog događaja vozilo tužitelja bilo opremljeno gumama marke CONTINENTAL, dimenzija 225/55/R17 dok je stanje guma ocijenjeno kao dobro. Iz navedenih dokumenata vještak je zaključio da je u trenutku štetnog događaja vozilo tužitelja bilo tehnički pravilno opremljeno propisanom zimskom opremom.

21. Na ročištu za glavnu raspravu vještak je otklonio prigovore na nalaz i mišljenje te se očitovao da je vozilo u trenutku štetnog događaja bilo tehnički opremljeno propisanom zimskom opremom i to iz razloga jer se iz fotografija snimljenih prilikom izvida štete može uočiti da se radi o zimskim gumama marke Continental, dok su djelatnici policije prilikom očevida utvrdili i dimenziju predmetnih guma te njihovo stanje ocijenili kao dobro, pa je na temelju takvih podataka vještak izradio nalaz jer drugim podacima nije raspolagao.

22. Sud je prihvatio u tom dijelu nalaz i mišljenje vještaka jer je sačinjen u skladu s pravilima struke i na temelju dokumentacije u spisu, te je na temelju nalaza i mišljenja utvrdio da je u trenutku štetnog događaja vozilo bilo tehnički opremljeno propisanom zimskom opremom (zimskim gumama marke Continental), slijedom čega se ne radi o neosiguranom riziku kako to tužitelj navodi.

Dodatno, izricanje prekršajne kazne sukladno čl. 51. st. 1. ZSPC-a, zbog neprilagođavanja brzine kretanja vozila osobinama i stanju ceste, ne utječe na isplatu po polici kasko osiguranja s obzirom na to da

23. Nadalje, u odnosu na visinu štete na vozilu, iz nalaza prometnog vještaka proizlazi da se predmetno vozilo više ne proizvodi i da je njegov tehnički nasljednik AUDI A6 2.0 TDI, koji se može danas nabaviti (prema podacima s mrežne stranice <http://www.audi.hr>) po preporučenoj cijeni s PDV-om do registracije u iznosu od 69.102,84 EUR. Kako se radi o vozilu koje je tehnički znatno savršenije od predmetnog (oštećenog) vozila, vještak navodi da je potrebno cijenu umanjiti za oko 15% pa bi tako cijena novog predmetnog vozila iznosila 58.737,41 EUR. U trenutku štetnog događaja (oštećeno) vozilo je bilo staro oko 6 godina i 9 mjesec, a uzimajući u obzir starost vozila te njegovu potražnju na tržištu rabljenih vozila, vještak je procijenio da je vozilo amortiziralo oko 58% vrijednosti novog vozila, tako da vrijednost predmetnog vozila iznosi 24.669,71 EUR. Prosječna kilometraža za ovu vrstu vozila tijekom 6 godina i 9 mjeseci iznosila bi 1.500 km mjesečno ili za navedeni period ukupno 121.500 km. Predmetno vozilo je u istom periodu prešlo 119.606 km, što je oko 2.000 km manje od prosjeka. Ovaj manji broj prijeđenih kilometara uvećava njegovu vrijednost za oko 0,3%/1.000 km ili ukupno oko 0,6% pa tržišna vrijednost predmetnog vozila iznosi 24.817,73 EUR. Prema računu na listu 13 spisa broj 3/01/1 od 06.04.2022. godine slijedi da je tužitelj prodao oštećeno predmetno vozilo po cijeni s PDV-om od 28.500,00 kn ili preračunato 3.782,60 EUR. Kada se od dobivene tržišne vrijednosti vozila odbije vrijednost ostataka vozila, dolazi se do toga da visina potpune ili totalne štete na predmetnom vozilu zajedno s PDV-om iznosi 21.035,13 EUR.

24. Na ročištu održanom 24. studenog 2025. vještak je iznio usmeno nalaz i mišljenje te otklonio tuženikove prigovore. Iz očitovanja vještaka proizlazi da je svoj pisani nalaz i mišljenje izradio na temelju podataka iz spisa, pri čemu je u konačnici i utvrdio visinu štete na vozilu tužitelja kao i da je u trenutku štetnog događaja vozilo tužitelja bilo tehnički pravilno opremljeno propisanom zimskom opremom. Kako se u konkretnom slučaju radi o materijalnoj nenovčanoj šteti, to je kao početna vrijednost izračuna uzeta tržna vrijednost tehničkog nasljednika predmetnog vozila u trenutku izrade nalaza, koja je umanjena za određeni iznos tehničke zastarjelosti (koje je kao takav ocjena vještaka), a u konkretnom slučaju prema mišljenju vještaka iznosi oko 15%. U odnosu na vrijednost ostataka vozila, navodi da se u spisu na listu 13. nalazi račun prema kojemu je tužitelj prodao oštećeno predmetno vozilo i koji iznos je uzeo u obzir prilikom izračuna. Navodi da je uz podnesak tuženik dostavio nalaz i mišljenje društva Mobile ekspert kao i obvezujuću ponudu ponuđača na iznos od 75.890,00 kuna s time da navedeni nalaz kao i ponuda nisu bili u spisu prilikom izrade nalaza, pa takve isprave vještak nije uzeo u obzir prilikom izrade nalaza. Metodologija koju je koristio u nalazu je na neki način modificirana metodologija za procjenu visine štete i nije napravljena prema metodologiji profesora Rotima koju tuženik navodi u spisu iz razloga što je prema mišljenju vještaka takva metodologija zastarjela i dok se same publicirane tablice svih koeficijenata danas prema mišljenju vještaka kao takve ne mogu niti koristiti jer su stare preko 30 godina.

25. Na poseban upit suda što znači da je vozilo tehnički znatno savršenije od predmetnog vozila, vještak se očitovao da se radi o tehnički naprednijem vozilu u smislu karoserije i same izvedbe motora pa je stoga za iznos od oko 15% umanjena takva vrijednost vozila kako bi se dobila adekvatna cijena vozila tužitelja, dok na daljnji upit je li vrijednost ostataka vozila koju je utvrdio prihvatljiva i istovjetna vrijednosti tih ostataka na tržištu u to vrijeme, vještak je odgovorio da ne može isključiti mogućnost da bi navedena cijena oštećenog vozila tužitelja mogla biti posljedica nekog prosječnog zalaganja tužitelja prilikom prodaje u to vrijeme, a uzimajući u obzir opseg nastalih oštećenja, radi se o iznosu u visini od oko 15% utvrđene tržišne vrijednosti. U pravilu ostaci vozila budu u visini do 30% tržišne vrijednosti vozila, ali mogu biti i manje. U odnosu na razloge zbog kojih je uzeo 15% umanjenja prilikom izračuna tržišne vrijednosti vozila, vještak je naveo da je o tom korektivnom faktoru već iskazivao te navodi ponovno da se radi o procjeni vještaka, a u konkretnom slučaju za svakih 5 godina se umanjuje približno oko 5% te je još dodatno umanjio za 5% zbog vrste motora koji je jedna vrsta hibrida.

26. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u pogledu visine štete jer je sačinjen objektivno i u skladu s pravilima struke, dok je vještak otklonio tuženikove prigovore na ročištu pri usmenom iznošenju nalaza i mišljenja. Na temelju provedenog vještačenja sud je utvrdio da je u predmetnom štetnom događaju na osiguranom vozilu nastala totalna šteta, koja iznosi s PDV-om 21.035,13 EUR.

27. Međutim, sud je ocijenio da je osnovan tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja. Naime, iz police kasko osiguranja (str. 25. – 26.

spisa) proizlazi da je tužitelj kao ugovaratelj osiguranja i korisnik osiguranja sklopio ugovor o osiguranju predmetnog motornog vozila s punim kasko osiguranjem, i da je na polici kao osiguranik naznačen PORSCHE LEASING d.o.o., Čakovec, OIB: 90275854576. Iz općih uvjeta osiguranja proizlazi da ugovor o osiguranju prestaje promjenom prava vlasništva vozila, u slučaju totalne štete ili nestanka vozila (čl. 16. 1.). Kako iz provedenog vještačenja proizlazi da je na osiguranom vozilu nastala totalna šteta, a što između stranaka nije niti bilo sporno (već je bila sporna visina te štete izražena u novčanom ekvivalentu), to je ugovor o kasko osiguranju prestao u trenutku nastanka totalne štete (14. ožujka 2021.), dok je sukladno čl. 14.3. Općih uvjeta PL-a došlo do raskida ugovora o leasingu (što i sam tužitelj tijekom postupka ističe).

28. Stoga neosnovano tužitelj navodi kako je sukladno odredbi 20. st. 4. Općih uvjeta osiguranja došlo do prijenosa ugovora o osiguranju na novog vlasnika. Naime, tom odredbom općih uvjeta osiguranja je propisano da kod osiguranja vozila u leasingu prava iz ugovora o osiguranju pripadaju davatelju leasinga (vlasniku vozila) koje se u policu upisuje kao osiguranik, a ukoliko tijekom trajanja razdoblja osiguranja istekne ugovor o leasingu te primatelj leasinga kao korisnik vozila postave vlasnik istoga, prava i obveze iz ugovora o osiguranju koje je do tog trenutka imao davatelj leasinga prenose se na njega i traju do isteka tekućeg razdoblja osiguranja. U konkretnom je slučaju u trenutku nastanka totalne štete na osiguranom objektu prestao ugovor o kasko osiguranju, pa naknadno stjecanje prava vlasništva na ostacima motornog vozila nije moglo dovesti do prijenosa prava i obveza iz tog ugovora na tužitelja kao novog vlasnika, kada takvih prava i obveza više nema jer nema niti samog ugovora. Pravo koje je ostalo je jedino pravo osiguranika (davatelja leasinga), koji je u trenutku nastanka totalne štete bio vlasnik osiguranog vozila, da potražuje isplatu naknade iz osiguranja sukladno čl. 33. Općih uvjeta osiguranja i čl. 929. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, dalje: ZOO), kojom je propisano da u slučaju osiguranja za tuđi račun ili za račun koga se tiče (a upravo se radi o takvom slučaju), obvezu plaćanja premije i ostale obveze iz ugovora dužan je ispuniti ugovaratelj osiguranja, ali on ne može ostvariti prava iz osiguranja, čak i kad drži policu, bez pristanka osobe čiji je interes osiguran i kojoj ona pripadaju.

U konkretnom slučaju je davatelj leasinga (PORSCHE LEASING d.o.o.), koji je bio vlasnik vozila u trenutku nastanka totalne štete, bio osiguranik i kao takav je imao pravo potraživati naknadu štete po polici kasko osiguranja od tuženika, dok u trenutku podnošenja tužbe (17.11.2022.) svoju tražbinu prema tuženiku nesporno nije bio ustupio tužitelju. Takvu tražbinu je ustupio tijekom ove parnice Ugovorom o ustupanju potraživanja od 13.11.2023. (na str. 94. – 95. spisa), iz kojeg proizlazi da je Porsche leasing d.o.o. ustupio ovdje tužitelju svoja prava potraživati od tuženika naknadu štete temeljem police kasko osiguranja, a s obzirom na to da tuženik nije priznao štetu tužitelju kao korisniku leasinga i PORSCHE LEASINGU d.o.o. (čl.1.2. Ugovora o ustupu u vezi s obavijesti na str. 12. spisa), odnosno nakon što je tuženik prigovorio nedostatku aktivne legitimacije. Međutim, prema stajalištu ovoga suda, aktivna legitimacija mora postojati u trenutku podnošenja tužbe, a tužitelj može prilagati isprave na okolnost dokazivanja aktivne legitimacije do zaključenja

prethodnog postupka, pri čemu iz sadržaja isprava kojima dokazuje svoju legitimaciju mora proizlaziti da je takva legitimacija postojala već u trenutku podnošenja tužbe.

29. Nije osnovan tužiteljev navod kako je u konkretnom slučaju došlo do zakonske subrogacije. Iz potvrde o podmirenju obveza od 17. ožujka 2022. na str. 7. spisa proizlazi da je nakon prometne nesreće tužitelj podmirio sve svoje obveze prema PORSCHE LEASINGU d.o.o. iz Ugovora o financijskom leasingu broj 108037 te je uplatom ostatka vrijednosti u iznosu od 150,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti stekao vlasništvo nad motornim vozilom AUDI A6, reg. oznake ČK-182HU. Uplatom ostatka vrijednosti vozila tužitelj je stekao vlasništvo nad ostatkom vrijednosti oštećenog vozila na kojem je nastupila totalna šteta. Međutim, tužitelj nije ispunio obvezu ovdje tužitelja, već je ispunio svoju obvezu iz Ugovora o leasingu jer je odredbom čl. 22.3. Općih uvjeta PL-a izričito određeno da trenutkom raskida ugovora dospijevaju sve tražbine davatelja leasinga prema primatelju leasinga iz Ugovora i u svezi s Ugovorom te čl. 25.4. Općih uvjeta PL-a, pa takvom isplatom nije došlo do zakonske subrogacije u smislu odredbe čl. 91. ZOO-a, a slijedom toga niti do prijelaza po zakonu vjerovnikove tražbine (davatelja leasinga) na ovdje tužitelja. Suprotno tužiteljevim navodima, iz dostavljenog Ugovora o ustupanju ne proizlazi da je svrha isplate ostatka vrijednosti vozila bila prijelaz osiguranikovih prava s davatelja leasinga kao vlasnika vozila (čiji je interes bio osiguran u trenutku štetnog događaja) na korisnika vozila (kao ugovaratelja osiguranja) zakonskom subrogacijom (a sve to u vezi s čl. 14.4. Općih uvjeta financijskog leasinga na koju se tužitelj poziva). Upravo suprotno tužiteljevim navodima, iz dostavljenog Ugovora o ustupanju proizlazi da je (godinu dana) nakon podnošenja tužbe ustupljena tražbina ovdje tužitelju kako bi tužitelj kao cesionar mogao protiv cesusa postaviti zahtjev za naknadu štete i pokrenuti i voditi sudski postupak radi naknade štete pred nadležnim sudom.

30. Slijedom navedenog, sud je odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan zbog nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja jer tužitelj nije u trenutku podnošenja tužbe imao aktivnu legitimaciju potraživati od tuženika isplatu po polici kasko osiguranja.

31. Tuženik koji je u cijelosti uspio u sporu ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka sukladno čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a u visini propisanoj Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12, 103/12, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22, dalje u tekstu: Tarifa).

32. Tuženiku su nastali troškovi sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eur (Tbr.8.1. Tarife), sastava obrazloženog podneska od 12. lipnja 2024. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.8.1. Tarife), zastupanje na pripremnom ročištu od 2. srpnja 2024. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.9.1. Tarife), sastav obrazloženog podneska od 30. listopada 2024. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.8.1. Tarife), zastupanje na pripremnom ročištu od 12. studenog 2024. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.9.1. Tarife), zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 6. ožujka 2025. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.9.1. Tarife), sastav obrazloženog podneska od 29. srpnja 2025. i od 27. kolovoza 2025. u iznosu od po 200,00 eur (Tbr.8.1. Tarife), zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 24. studenog 2025. u iznosu od

200,00 eur (Tbr.9.1. Tarife), zastupanje na ročištu od 12. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 eur (Tbr.9.1. Tarife), sve uvećano za pdv od 25%.

Tuženik nema pravo na naknadu sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 88,60 EUR jer se sukladno čl. 4. st. 1. t. 2. Zakona o sudskim pristojbama za odgovor na tužbu plaća sudska pristojba po pravomoćnom završetku postupka razmjerno uspjehu u parnici, dakle plaćanje sudske pristojbe pada na teret one strane koja je izgubila spor.

33. Slijedom navedenog, sud je obvezao tuženika na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.500 EUR sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a), dok je u preostalom dijelu koji iznosi 88,60 EUR tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka odbijen kao neosnovan.

U Zagrebu, 12. lipnja 2026.

Sutkinja
Ines Božić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: **9-30889-4d773**

Kontrolni broj: **00496-037d6-bc603**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=INES BOŽIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.